

Hans Christian Andersen,
I skoven

Hvor skoven dog er frisk og stor,
kuk-kuk, kuk-kuk, fallera.
Skovmærker der og jordbær gror,
kuk-kuk, kuk-kuk, fallera.
I træets bark er mærke sat,
der så jeg dig en måneklar nat.
::Kuk-kuk, kuk-kuk, falera::

I måneskin er smukt at gå,
kuk-kuk, kuk-kuk, fallera.
I skov ved solskin ligeså,
kuk-kuk, kuk-kuk, fallera.
Af kukkeren jeg vide får,
hvor mange kys og leveår.
::Kuk-kuk, kuk-kuk, falera::

Gør ikke verden dig for tung,
kuk-kuk, kuk-kuk, fallera.
Husk på, du er kun én gang ung,
kuk-kuk, kuk-kuk fallera.
Skovmærker gror, og jordbær gror,
og kukkeren ved når og hvor.
::Kuk-kuk, kuk-kuk, falera::

...

Verkinto de tiu ĉi Dana poemo estas HANS CHRISTIAN ANDERSEN (*Johano Kristiano Andersen*, *1805-04-02 – †1875-08-04).

Arg-387-762 (2007-03-13 08:43:52)

Der Text ist entnommen aus der Internetseite www.ugle.dk/hvor_skoven_dog_er_frisk_og_stor.html von Herrn Jørgen Ebert (je@ugle.dk). Das Lied wird nach der Melodie eines deutschen Volksliedes gesungen. Siehe auch http://www.ugle.dk/hvor_skoven_dog_er_frisk_og_stor.mid.